

ת"פ 21657/11-18 - מדינת ישראל נגד רומן רביב, טוני רחמיימוב, שי גיא, גל עמר

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 18-11-2016 מדינת ישראל נ' רביב ואח'

לפני כבוד השופט עללא מסארווה
מדינת ישראל המאשימה:
נגד

- הנאשמים:
1. רומן רביב
2. טוני רחמיימוב
3. שי גיא
4. גל עמר

החלטה

לפי סעיף 150 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982, בית המשפט יחליט בטענה מקדמית לאלהר זולת אם ראה להשווות את מתן החלטתו לשלב אחר של המשפט.

מדובר בטענה "מקדמית" שהועלתה בשלב מתקדם של המשפט, לאחר שהתיק נקבע להוכחות. הבקשה הוגשה ביום 26.4.22. מדובר בתיק ישן משנת 2018, שהועבר אליו לשימוש הריאות אך לאחרונה. התיק נקבע לשימוש ראיות בחודש מיי ווינи. המועד בחודש מיי נדחה בשל אי-LOCITY בבית המשפט. המועד הבא קבוע לסופ' החודש, ומכאן הדחיפות במתן ההחלטה. ניתן לדוחות טענה מקדמית אך בשל מועד העלאה, אך לא אעשה כן.

בקצרה ממש, מדובר בטענה מקדמית לפיה יש להורות על ביטול כתוב האישום, מהמשטרה/תביעה לא עמדו בחובותיהם לפי סעיף 63 לחס"פ, קרי לא הודיעו לנאים בכובעם כמתלוננים (טענות לא-אלימות זו צדדיות), כי התיק נגד המתלוננים-חשודים נגמר ובכך שללו מהם זכותם לעורר לפי סעיף 64 לחוק. כמו כן, נטען טענה לאכיפה ברננית ולהפליה בין מעורבים שונים באירוע הפלילי.

במהלך הדיון, טענה ההגנה שמדובר בפגיעה ש策יר להוביל לביטול כתוב האישום, בפרט לנוכח [העדר] חומרתו של התיק (וביתר שאת, לנוכח חלקו המצומצם והמאוחר של הנאשם 4) שכן מדובר במעשה בתיק של תגרה בה המתלוננים לקחו חלק פעיל.

תשומת הלב שמדובר בטענה להגנה מן הצד לפי סעיף 149(10) לחס"פ ולא בטענה לפגם או פסול בכתב האישום. אפנה להלכת בורוביץ (ע"פ 4855/02 מדינת ישראל נ' בורוביץ, פ"ד נת(6) 776), שם נפסק:

עמוד 1

"שאלת החלטה של הגנה מן הצדק על מקרה נתון טעונה בחינה בת שלושה שלבים: **בשלב הראשון** על בית-המשפט לזהות את הפגמים שנפלו בהליך שננקטו בעניינו של הנאשם ולעמו על עצמתם במנוגתק משאלת אשמו או חפותו.

בשלב השני על בית-המשפט לבחון אם בקיומו של ההליך הפלילי חרף הפגמים יש ממשום פגעה חריפה בתחזות הצדק והגינות. בשלב זה נדרש בית-המשפט לאזן בין האינטרסים השונים, שהעיקריים שביהם פורטו לעיל, תוך שהוא נושא על נסיבותיו הקונקרטיות של ההליך שבפניו. בטור כך עשוי בית-המשפט **לייחס משקל**, בין היתר, לחומרת העבירה המוחסת לנאשם; **לעוצמת הראיות** (הלאוריוט או המוכחות) המבוססות את אשמו; **לנסיבותם האישיות** של הנאשם ושל קורבן העבירה; **למידת הפגיעה** ביכולתו של הנאשם להתגונן; **לחומרת הפגיעה בזכויות** הנאשם ונסיבותם שהביאו לגרימתה; **למידת האשם הרובץ** על כתפי הרשות שפוגעה בהליך או בגיןם וכן לשאלת אם הרשות פعلا בזדון או בתום-לב.ברי כי בגיבוש האיזון בין השיקולים הנגדים ייחס בית-המשפט לכל אחד מהשיקולים את המשקל היחסי הרاوي לו בנסיבותיו הקונקרטיות של המקרה הנוכחי. כך למשל ככל שמעשה העבירה חמוץ יותר, יגבר משקלו של האינטראס הציבורי שבהעמדה לדין, וככל שמעשה הרשות שעורורית יותר, ופגיעתו בגיןם ובזכיותו חמורה יותר, יגבר משקלו של האינטראס הציבורי שבסמירת זכויותו של הנאשם וביריסון כוחה של הרשות.

בשלב השלישי, משוכנע בית-המשפט כי קיומו של ההליך אכן הכרוך בפגיעה בתחזות הצדק והגינות, עליו לבחון אם לא ניתן לרפא את הפגמים שנתגלו באמצעות מתונים ומידתיים יותר מאשר ביטולו של כתב-האישום. בין היתר, עשוי בית-המשפט לקבוע כי הפגיעה שנגרמה לנאשם, אף שאינה מצדיקה את ביטול כתב-האישום שהוגש נגדו, מצדיקה היא את ביטולם של אישומים ספציפיים, או תהא רואיה להישקל לטובתו בקביעת עונשו, אם יורשע. כן עשוי בית-המשפט לקבוע כי תיקון הפגיעה יכול שייעשה במסגרת בירורו של המשפט, כגון בבירור שאלת קbijותה של ראייה שהושגה תוך שימוש באמצעות פסולים".

האמור מלמד כי הפעלת הדוקטרינה להגנה מן הצדק היא החלטה מורכבת יותר ממה שנדרמה להגנה, שמקשת להקדים את המאוחר, בהצעה לקבל החלטה נחוצה שלא לומר קצרה רוח, מבליל לשקל את כל הפרמטרים שנמננו בההחלטה בית המשפט העליון.

גם אם יקבע שנפל פגם בהתנהלות התביעה, יש לשקל את הדברים בתוך המכשול, בתבונה ובישוב הדעת לאחר שהתמונה העובדתית תונח במלואה לפני בית המשפט. אין לומר עם ההחלטה לבטל כתב האישום בגין אי עמידת התביעה, לכאהר, בחובתה לפי סעיף 63 לחס"פ, על חשיבותו- וזאת כשיקול יחיד או בלבד.

מערכת השיקולים שורותט על ידי בית המשפט העליון בהלכת בורובץ מצבע על צורך בשקלא וטריא, מלאכת איזון עדינה, שתופעל במקרים המתאים, ויש שיאמרו שלאו מקרים חריגים ממש, וזהאי לא במעשה שליהפה של הצבעה על פגם וקפיצה לטור מסקנה של ביטול כתב האישום. ביטול כתב האישום על הסף הוגדר כسعد קיזוני שיש לשמור למקומות של "סתירה מוחותית לעקרונות של צדק והגינות משפטית".

בשלב הדיוני הנוכחי, שלב של טיעון מוקדמי, המסדר העובדתי הוא כותב האישום, והוא מציג תמונה מצב חמורה יחסית של עבירות אליליות שבוצעה בצוותא חדא של הנאים כלפי המתלוונים. יתכן ששמיית הראות תערער את התמונה. אך לעת זו, לצורך הדיון בטיעון המוקדמי, כותב האישום מהוות מסגרת עובדתית שאין בלטה. השקפתה של התביעה על האירוע תיבחן, מן הסתם, במהלך שמיית הראות. עד אז, הכלים העומדים לרשות בית המשפט מצומצמים למדי.

לו ניתן היה לקדם הסכומות עובדיות ولو חלקיות בין הצדדים, אפשר שהדבר היה מביא אותו בקרוב לתמונה מצב בסיסית עליה ניתן להישען בדיון מושכל בטענה המקדמית. במהלך הדיון ניסיתי, בעידנות, לקרב בין הצדדים, לטובות הדיון בטענה המקדמית ואולי אף לגוף העניין, אך נתקלתי בחוסר הבנה ובעמدة טוטאלית השזה אליו הוכחות. **כמבוקש.**

לאור כל האמור, אני את דוחה, תרתי משמע, את הטענה המקדמית, והנאשם נדרש להשיב לכותב האישום.

הנאשמים 1 ו- 3 טרם השיבו לכותב האישום והם יעשו כן בתוך 5 ימים.

לדיון ההוכחות הראשונות נזמן התביעה 5 עדימ מטעם רשימת העדים, עדים שלשיטה הם העדים המהוותים יותר, ותודיעו מראש לסנגוריים.

המציאות תעבור החלטה זו לצדים.

ניתנה היום, ט' סיון תשפ"ב, 08 יוני 2022, בהעדר הצדדים.